

קריג א טור וש"ע א"ח סי'
קנו:
קיד ב מיי פ"א מהל' ת"ת
הלכה ח טור וש"ע
א"ח סימן קנה סעיף א:

תורה אור השלם

וְאֵלֶּה הַגְּדִירִים אֲשֶׁר
תַּעֲשֶׂה חֹשֶׁן אֶפֶסוֹד וּמִעִיל
וְתִבְחַת שִׁבְעֵן מִצְנֶפֶת
וְאֶבֶט וְעֶשֶׂן בְּגָדֵי קֹדֶשׁ
וְאֵלֶּה הָאֵדָרִים אֲחִידֵי וְלִבְנֵי
לְבָנָם שְׁמוֹת כֹּחַ ד'
לֵבִי וּבִנְיָמִן הַמִּשְׁכָּן וְיִירוֹ
אֶתֹו הַלֵּוִיִּם וּבִחְבַּת הַמִּשְׁכָּן
וְקִיְמוּ אֶתֹו הַלֵּוִיִּם וְתָזַק
וְתִקְרַב יִצְחָק מִבְּרֵא אֶל
וְאֶמְרָתָא אֶל פְּרֻעָה בַּה
אֶמְרָא בְּנֵי בְרִי יִשְׂרָאֵל
שְׁמוֹת ד' כֹּחַ
וְתִקְּהָ אֲמוֹנֹת עֲתִידָא
יְשׁוּעָה חֲכֵמָה דְּרַעַת יִרְאָה
וְהִיא אֲרֻרָה
יִשְׁעִיהִי ל' ו'

מוסף תוספות

א. [דור"ת וכו'] (ו)הגיה
בספר הישר גבי עובדא
בשנים שהמרו זה את זה
הכאן, שהקנו זה לזה,
דאי לא הקנו, ליהדרי בהו
רעוי' [כיון] שאין לו שום
תביעה. מוס' ב"מ עד. ז' 8
הכא. ב. עובד(י) האדמה,
(ו)לא ידע(י) אם יצלת(ו)
אם לאו. [אלא]. שיטה
לסר"ן. ג. שצמח זרעו.
מוס' ה"ה"ל.

אֵל לְנִשְׂאָה יִשְׂרָאֵל: מִפְּנֵי מֶה רָאִשָׁן שָׁל
 ת. רְכוּת: שְׁדֵרִים בֵּין הַחוּלוֹת. וְהִרְחֹב
 י אֹמֶר כֵּן וּמִפְּנֵי שְׁדֵרִים בֵּין הַחוּלוֹת
 בֹּת שֶׁלֹּא יִטְבְּעוּ בְּצִבְעֵי הַמַּיִם וּרְבוּמֵינוּ
 שֶׁהִמְרִיז זֶה אֶת זֶה. לִינִי
 אֶסְמַכְתָּה מִפְּשֹׁרֶשׁ
 בְּמִקּוֹם אַחֵר (בְּצֵא מֵאֵילָן דָּף עַד. וְסָר):^ר
 אֲמוֹנֶת זֶה סִדֵּר דְּרֹעִים. מִפְּשֵׁשׁ
 צִירֹסִימִבְּ שְׁמֹאמִין בְּחֵי
 הָעוֹלָמִים^ג חוּרֶה:

מפני מה ראשיתן של בבליים סגולות א"ל בני שאלה גדולה שאלת מפני שאין להם חיות פקחות הלך והמתין שעה אחת חזר ואמר מי כאן הלל מי כאן הלל נתעטף ויצא לקראתו אמר לו בני מה אתה מבקש א"ל שאלה יש לי לשאול א"ל שאל בני שאל מפני מה עניינהו של תרמודין תרומות אמר לו בני שאלה גדולה שאלת מפני שדרין בין החולות הלך והמתין שעה אחת חזר ואמר מי כאן הלל מי כאן הלל נתעטף ויצא לקראתו א"ל בני מה אתה מבקש א"ל שאלה יש לי לשאול א"ל שאל בני שאל מפני מה רגליהם של אפרקיים רחבות א"ל בני שאלה גדולה שאלת מפני שדרין בין בצעי המים אמר לו שאלות הרבה יש לי לשאול ומתירא אני שמא תכעום נתעטף וישב לפניו א"ל כל שאלות שיש לך לשאול שאל א"ל אתה הוא הלל שקורין אותך נשיא ישראל א"ל הן א"ל אם אתה הוא לא ירבו כמותך בישראל א"ל בני מפני מה א"ל מפני שאבדתי על ידך ד' מאות זוז א"ל הוי זהיר ברוחך כדי הוא הלל שתאבד על ידך ד' מאות זוז וד' מאות זוז והלל לא יקפיד: ת"ר מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי אמר לו כמה תורות יש לכם אמר לו שתיים תורה שבכתב ותורה שבעל פה א"ל שבכתב אני מאמינך ושבעל פה אני מאמינך גיירני ע"מ שתלמדני תורה שבכתב גער בו והוציאו בנויפה בא לפני הלל גייריה יומא קמא א"ל א"ב ג"ד למחר אפיך ליה א"ל והא אתמול לא אמרת לי הכי א"ל לאו עלי ידי קא סמכת דעל פה נמי סמוך עלי: שוב מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי א"ל גיירני ע"מ שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת דחפו באמת הבנין שבידו בא לפני הלל גייריה אמר לו דעלך סני לחברך לא תעביד זו היא כל התורה כולה ואידך פירושה הוא זיל גמור: שוב מעשה בנכרי אחד שהיה עובר אחורי בית המדרש ושמע קול סופר שהיה אומר ואלה הבגדים אשר יעשו חושן ואפוד אמר הללו למי אמרו לו לכהן גדול אמר אותו נכרי בעצמו אלך ואתגייר בשביל שישמיני כהן גדול בא לפני שמאי אמר ליה גיירני על מנת שתשימי כהן גדול דחפו באמת הבנין שבידו בא לפני הלל גייריה א"ל כלום מעמידין מלך אלא מי שיוודע טכסיס מלכות לך למוד טכסיס מלכות הלך וקרא כיון שהגיע ²והזר הקרב יומת אמר ליה מקרא זה על מי נאמר א"ל אפי' על דוד מלך ישראל נשא אותו גר קל וחומר בעצמו ומה ישראל שנקראו בנים למקום ומתוך אהבה שאהבם קרא להם ³בני בכורי ישראל כתיב עליהם והזר הקרב יומת גר הקל שבא בממקלו ובתרמילו על אחת כמה וכמה בא לפני שמאי א"ל כלום ראוי אני להיות כהן גדול והלא כתיב בתורה והזר הקרב יומת בא לפני הלל א"ל ענותן הלל ⁴ניחו לך ברכות על ראשך שהקרבתי תחת כנפי השכינה לימים נודווגו שלשתן למקום אחד אמרו קפדנותו של שמאי בקשה לפורדנו מן העולם ענותנותו של הלל קרבנו תחת כנפי השכינה: אמר ר"ל מאי

[illegible]

גליון הש"ס

גמרא הלל גידיה. עי'
יבמות דף כד ע"ב תוס' ד"ה
לא בימי ודף קט ע"ב תוס'
ד"ה רעה:

לְעִזֵּי רֶשַׁ"י

בילונ"ה [בישלונק"ש].
מאריך, אינו מעוגל יפה.

רבינו חננאל

יסמוך עליו: אפי' לוי. כגון תשר"ק:
 לאו עלי קא סמכס. מנין אתה יודע
 שזו אלף וזו בית אלף שלמדמין וסמכס
 עלי. דעל פה נמי סמוך על דברי:
 אמת כננין. מקל שהוא אמת אורך
 ומודדים בו אורך הכנין שהיו קוואין
 עם האומנין כי רבן אמות בכך וכן
 דמים: דעלן פה נלחנרד לא ענניד.
 ריעך וריע אבין אל תעזוב (משלי כ)
 זה הקצ"ה אל תעזוב על דברי ששרי
 עליך שנאוי שיעבור חזיקן על דברין.
 ל"א חזיקן ממנש כגון גולה גננה
 ינאוף רובו המצות: אייד. שאר
 דברי מורה: פירושה. דהא מילתא
 הוא לדעת אחת דבר שנאוי וזל גמור
 ותדע: סופר. מלמד מיוקוט:
 עכסיס. מיקווי כרמי המלך לפי
 הכבוד: שלסן. הגרים הללו: סדר
 ורעים. שעל אמונת האדם סוממין
 להפריש מעשרותיו כראוי: חוסן.
 לשון ורישין וזל אשנ וולדו יורשין:
 סדר נויקין. מושיעין מהיר לפרוש
 מהיזק ומהתחייב ממון: דעס. עדיף
 מתחמה: היא אולורו. הוא עיקר
 החשוב צניינו לנאור ולעשות סגולה
 לזכרון: קנעס. עסיס. לפי שאדם
 צריך להתעסק דרך ארץ שאס אין
 דרך ארץ אין מורה הולך לקבוע
 עמים למורה דבר קבוע שלא ימשך
 כל היום לדרך ארץ: כפרים ורביה.
 היינו חוסן: לפיס לישועה. לדברי
 הכנזיים: כננה דבר ממוך דבר.
 היינו דעת: קח חומטון. ארץ מלכה
 ומשמרת את הפירות מהתלע:
 ואינו חושש. למורכה דמני חטין
 דלאו אונאה היא ששרי שמירתן בכך:
 יראת

דכתיב: ⁴והיה אמונת עתיך חוסן ישועות חכמת ודעת וגו' אמונת זה סדר זרעים עתיך זה סדר מועד חוסן זה סדר נגשים ישועות זה סדר נזיקין חכמת זה סדר קדשים ודעת זה סדר מטהרות ואפ"ה ⁵יראת ה' היא אוצרו אמר רבא ובשעשע שמכניסין אדם לדין אומרים לו ⁶אשנאת ונתת באמונה ⁷קבעת עתים לתורה עסקת בפו"צ צפית לישועה פלפלת בחכמה הכנת דבר מתוך דבר ואפ"ה אי יראת ה' היא אוצרו אין אי לא לא משל לאדם שאמר לשלוחו העלה לי כור חיטין העלייה הלך והעלה לו א"ל עירבת לי בהן קב חומטון א"ל לאו א"ל מוטב אם לא העלית: תנא דבי ר"י ⁷מערב אדם קב חומטון בכור של תבואה ואינו חושש: אמר רבה בר רב הונא כל אדם שיש בו תורה ואין בו יראת